

UNIVERSITY COLLEGE LONDON

University of London

EXAMINATION FOR INTERNAL STUDENTS

For The Following Qualification:–

M.A.

Rabbis, Language and Society in the First Millennium CE

COURSE CODE : HEBRG071

DATE : 18-MAY-06

TIME : 10.00

TIME ALLOWED : 3 Hours

HEBRG071: Rabbis, Language and Society in the first Millennium CE

Attempt a total of **four** questions, **two** out of **each** section below.
All questions carry equal marks.

Section A

1. What light does epigraphy shed on the use of Hebrew among Italian Jews in the first millennium CE?
2. Discuss the connotations of the term לשון הקודש in the late Second Temple Period.
3. Describe the interface between oral and written forms of literature in the Classical Rabbinic period. Explain the background and the objectives.
4. Analyse the reasons why *tefillin* and *mezuzoth* should never be translated.

Section B

1. The following passage is taken from Sopherim 1.7-8:

אין כותבין לא עברית, ולא ארמית, ולא מדית, ולא יוונית,
כתב בכל לשונות, בכל כתבים, לא יקרא בה, עד שתהא כתובה
אשורית.

מעשה בחמשה זקנים שכתבו לתלמי המלך את התורה יוונית,
והיה אותו היום קשה לישראל כיום שנעשה העגל, שלא הייתה
התורה יכולה להתרגם כל צרכה.

שוב מעשה בתלמי המלך, שכינס שבעים ושנים זקנים, והושיבם
בשבעים ושנים בתים, ולא גלה להם על מה כינסם, נכנס אחר כל
אחד ואחד מהם, אמר להם, כתבו לי תורת משה רבכם, נתן המקום
עצה בלב כל אחד ואחד, והסכימה דעתן לדעת אחת, וכתבו לו
תורה בפני עצמה, ושלשה עשר דבר שינו בה...

Is this passage self-contradictory or not? Analyse the meaning and history of the key-terms in this text as related to the reception of early Bible translations.

2. The following text is taken from b. Bav. Qam. 83a:

והתניא אמר רבי בארץ ישראל לשון סורסי למה או לשון הקדש או
לשון יונית ואיר יוסי בבל לשון ארמי למה אלא או לשון הקדש או
לשון פרסי אמרי לשון יוני לחוד חכמת יונית לחוד

The parallel in b. Sot. 49b reads:

והאמר רבי בא"י לשון סורסי למה אלא אי לשון הקודש אי לשון
יונית ואמר רב יוסף בבבל לשון ארמי למה אלא או לשון הקודש
או לשון פרסי לשון יונית להוד וחכמת יונית לחוד

Comment on the differences between these texts, and relate them to their historical background.

3. The following passage is taken from m. Soṭ. 7:

1 אלו נאמרין בכל לשון, פרשת סוטה, ודוי מעשר, קריאת שמע, ותפלה, וברכת המזון, ושבעת העדות, ושבעת הפקדון
2 ואלו נאמרין בלשון הקדש, מקרא בכורים, וחליצה, ברכות וקללות, ברכת כהנים, וברכת כהן גדול, ופרשת המלך, ופרשת עגלה ערופה, ומשוח מלחמה בשעה שהוא מדבר אל העם
3 מקרא בכורים כיצד, (דברים כו) וענית ואמרת לפני ה' אלהיך, ולהלן הוא אומר (שם כז) וענו הלויים ואמרו, מה עניה האמורה להלן בלשון הקדש, אף כאן בלשון הקדש
4 חליצה כיצד, (שם כח) וענתה ואמרה, ולהלן הוא אומר וענו הלויים ואמרו, מה עניה האמורה להלן בלשון הקדש, אף כאן בלשון הקדש, רבי יהודה אומר, וענתה ואמרה ככה, עד שתאמר בלשון הזה
5 ברכות וקללות כיצד, כיון שעברו ישראל את הירדן ובאו אל הר גרזים ואל הר עיבל שבשומרון שבצד שכם שבאצל אלוני מורה, שנאמר (שם יא) הלא המה בעבר הירדן וגו', ולהלן הוא אומר (בראשית יב) ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה, מה אלון מורה האמור להלן שכם, אף אלון מורה האמור כאן שכם, ששה שבטים עלו לראש הר גרזים וששה שבטים עלו לראש הר עיבל, והכהנים והלויים והארון עומדים למטה באמצע, הכהנים מקיפין את הארון, והלויים את הכהנים, וכל ישראל מכאן ומכאן, שנאמר (יהושע ח) וכל ישראל וזקניו ושטריו ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון וגו'. הפכו פניהם כלפי הר גרזים ופתחו בברכה, ברוך האיש אשר לא יעשה פסל ומסכה, ואלו ואלו עונין אמן. הפכו פניהם כלפי הר עיבל ופתחו בקללה, (דברים כז) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה, ואלו ואלו עונין אמן, עד שגומרין ברכות וקללות. ואחר כך הביאו את האבנים ובנו את המזבח וסדוהו בסיד, וכתבו עליו את כל דברי התורה בשבעים לשון, שנאמר (שם) באר היטב, ונטלו את האבנים ובאו ולנו במקומן

What, if any, is the organizing principle behind these two lists? Is there any reason to consider the structure of this chapter as a secondary arrangement, superimposed upon older material?

4. The following passage is taken from b. Rosh Hash. 26b:

לא הוו ידעי רבנן מאי סירוגין יומא חד שמעוה לאמתי דר' דחזיתנהו
לרבנן דהוו קעיילי פיסקי פיסקי אמר' להן עד מתי נכנסין סירוגין
סירוגין לא הוו ידעי רבנן מאי לגלוגות יומא חד שמעיה לאמתי
דר' דחזית' להווא גברא דהוה מבדר פספחינעיה אמר' לו עד מתי
אתה מפזר לגלוגך לא הוו ידעי רבנן מאי סלסליה ותרוממך יומא
חד שמעוה לאמתי דר' דחזיתיה להווא גברא דהוה קא מהפך
במזייה אמר' ליה עד מתי אתה מסלסל בשערך לא הוו ידעי רבנן
מאי וטאטאתיה במטאטי השמד יומא חד שמעוה לאמתי דר' דהוה
קאמר' לחברתה שקולי טאטית' וטאטי ביתא לא הוו ידעי רבנן מאי
השלך על יי' יהבך אמ' רבה בר בר חנה זימנא חדא הוה מתלוינא
בהדי טייע' והוה דרינה טעונה וא' לי שקול יהבך ושדי אנמלאי

Analyse the significance of this text, and its parallels, in relation to the rabbinic use and assessment of languages.

UNIVERSITY COLLEGE LONDON

University of London

EXAMINATION FOR INTERNAL STUDENTS

For the following qualifications:-

M.A.

Hebrew & Jew. Studs. G078: The British Mandate in Palestine

COURSE CODE : **HEBRG078**

DATE : **15-MAY-06**

TIME : **10.00**

TIME ALLOWED : **3 Hours**

06-N0329-3-20

© 2006 *University College London*

TURN OVER

HEBRG078: The British Mandate in Palestine

Attempt THREE of the following questions. All questions carry equal marks.

1. In the light of recent scholarship, assess the extent to which Herbert Samuel adhered to the dual obligation of the Mandate during his tenure as High Commissioner.
2. Critically assess the explanations that have been advanced by historians regarding the British Government's decision to issue the Balfour Declaration.
3. Analyse the contribution of British social and economic policies during the 1920s and 1930s to the development of the Zionist-Palestinian conflict.
4. The British Government was committed to safeguarding the creation of a Jewish State during the 1948 war. Assess the validity of this statement.
5. What were the causes and character of the Arab Revolt as it evolved from 1936 to 1939?
6. How did British imperial and international political considerations affect British policy towards Palestine from 1945 to 1947?
7. To what extent were the 'Western Wall' riots of 1929 a watershed in the history of the British Mandate and the Zionist-Palestinian conflict?
8. The future of the Yishuv was the principal concern of the Zionist leadership in Palestine during the Second World War, over and above the plight of European Jewry. Assess the validity of this statement.
9. Explain the changes in British policy in Palestine that led to the 1939 White Paper.

END OF PAPER